

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงานวิจัยและเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงานวิจัย

5.1.1 จากการพยากรณ์ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรของกลุ่มสี่แยกอินโดจีนพบว่าผลผลิตทางการเกษตร 5 ชนิด ได้แก่ อ้อย ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ถั่วเหลือง มีแนวโน้มในอีก 20 ปีข้างหน้า (ปี พ.ศ. 2565) ดังนี้ คือ

1. อ้อย มีแนวโน้มสูงขึ้นเป็น 2 เท่า เมื่อเทียบกับปีปัจจุบัน
2. ข้าว มีแนวโน้มสูงขึ้นเป็น 1 เท่า เมื่อเทียบกับปีปัจจุบัน
3. มันสำปะหลัง มีแนวโน้มสูงขึ้นเป็น 3 เท่า เมื่อเทียบกับปีปัจจุบัน
4. ข้าวโพด มีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อย เมื่อเทียบกับปีปัจจุบัน
5. ถั่วเหลือง มีแนวโน้มลดลง

5.1.2 การจัดเก็บสินค้าของผลผลิตทางการเกษตรแต่ละชนิด ควรจะมีการสร้างคลังสินค้าแต่ละชนิดไว้ที่ใดนั้น จะพิจารณาแนวโน้มปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ได้จากการพยากรณ์ประกอบกับแผนภาพของผลผลิตทางการเกษตรในปี พ.ศ.2544 แต่ละชนิดของกลุ่มจังหวัดสี่แยกอินโดจีน โดยควรมีการสร้างคลังจัดเก็บผลผลิตดังนี้

อ้อย อ้อยเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่จำเป็นต้องป้อนเข้าสู่โรงงาน เนื่องจากคนเราไม่นิยมอ้อยมารับประทานเป็นจำนวนมากแต่จะเน้นไปที่นำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตมากกว่า จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการจัดเก็บสินค้า แต่ควรที่จะลำเลียงขนส่งอ้อยไปยังโรงงานที่อยู่บริเวณใกล้เคียง เช่น จังหวัดพิษณุโลก กำแพงเพชร เป็นต้น เพื่อเข้าสู่กระบวนการผลิตหรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น น้ำตาล ดังนั้นการจัดเก็บอ้อยจึงไม่จำเป็น แต่กลายเป็นต้องจัดเก็บน้ำตาลแทน ซึ่งง่ายกว่าและสะดวกกว่าการจัดเก็บอ้อย

มันสำปะหลัง การจัดเก็บมันสำปะหลังหากทำการจัดเก็บไม่ดีหรือเก็บไว้นานอาจทำให้เกิดปัญหาด้านเชื้อรา หรือทำให้น้ำหนักลด ราคาไม่ดีดังนั้นการลำเลียงมันสำปะหลังเข้าโรงงานหลังจากเก็บเกี่ยวเสร็จได้เร็วก็จะทำให้ได้มันสำปะหลังที่มีคุณภาพดี การแปรรูปมันสำปะหลังทำให้เราสามารถทำการจัดเก็บได้ดีกว่า จากการพยากรณ์ทำให้ทราบว่าแนวโน้มปริมาณของมันสำปะหลังมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นมาก โรงงานแปรรูปมันสำปะหลังบริเวณกลุ่มสี่แยกอินโดจีนอาจจะไม่พอกับปริมาณการผลิตที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการสร้างโรงงานที่มีมันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบมารองรับกับปริมาณผลผลิตที่มากขึ้น หรือ

ควรมีการกระจายมันสำปะหลังไปยังโรงงานรอบนอกกลุ่มสี่แยกอินโดจีน โดยควรมีการวางแผนการขนส่งที่มีประสิทธิภาพด้วย

ข้าว จากการประมาณการณเอาไว้ว่า ความต้องการของประชากรของกลุ่มสี่แยกอินโดจีนต่อการบริโภคข้าว จะมีประมาณ 1,285,125.872 ตัน แต่เราสามารถผลิตข้าวได้ 6,367,011 ตัน ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้นข้าวที่เหลือจะมีประมาณ 5,081,885.125 ตัน จึงควรมีการจัดเก็บข้าวในส่วนดังกล่าวนี้และเนื่องจากจังหวัดพิจิตรมีปริมาณผลผลิตทางการเกษตรมากที่สุด ดังนั้นจึงควรมีการสร้างคลังจัดเก็บข้าวไว้ที่พิจิตร เพื่อสะดวกและลดต้นทุนในการขนส่ง

ข้าวโพด จากการพยากรณ์ทำให้ทราบว่าปริมาณการผลิตของข้าวโพดในอีก 20 ปีข้างหน้าจะมีปริมาณใกล้เคียงกับปีปัจจุบัน ซึ่งปริมาณการผลิตดังกล่าวนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการจัดเก็บสินค้า และข้าวโพดยังสามารถทำการแปรรูปเป็นขนม อาหารสัตว์ อื่นๆ อีกมากมาย แต่หากต้องการจัดเก็บ ควรมีคลังจัดเก็บที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งจะมีปริมาณการผลิตข้าวโพดมากที่สุดในบริเวณกลุ่มสี่แยกอินโดจีน

ถั่วเหลือง จากปริมาณการพยากรณ์ทำให้ทราบว่าถั่วเหลืองมีปริมาณการผลิตลดลงอย่างมากซึ่งปริมาณการผลิตขนาดนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างคลังสินค้า แต่หากต้องการสร้างคลังจัดเก็บควรมีคลังสินค้าไว้ที่ จังหวัดสุโขทัย เพียงจุดเดียวก็เพียงพอ ต่อผลผลิตที่จะเกิดขึ้น

จากการวางแผนสร้างคลังจัดเก็บสินค้านั้น ก็เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บและการขนส่งสินค้า เพื่อแจกจ่ายไปยังที่ต่างๆ ได้มีประสิทธิภาพ และลดต้นทุนในการขนส่งด้วย

5.1.3 ผลของการศึกษาโดยคัดเลือกเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรปริมาณมากที่สุด 5 รายการสรุปได้ว่า ในเรื่องของการขนส่งจำเป็นต้องขยายและเพิ่มเส้นทางขนส่งสินค้าให้มีขนาดเพิ่มและกว้างมากขึ้น โดยการทำให้เป็นถนนคอนกรีตสี่เลนเนื่องจากถนนคอนกรีตรับแรงกดอันเนื่องมาจากน้ำหนักสินค้าได้ดีกว่าแอสฟัลต์ เพื่อสะดวกแก่การขนส่งปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีเส้นทางหลักดังนี้

1. เส้นทางสายเหนือ : เชียงใหม่-ลำปาง-เด่นชัย-อุตรดิตถ์-พิษณุโลก-นครสวรรค์
2. เส้นทางสายตะวันออกเฉียงเหนือ : ตาก-สุโขทัย-พิษณุโลก-หล่มสัก-ชุมแพ-ขอนแก่น
3. เส้นทางสายใต้: นครสวรรค์-พิษณุโลก-กรุงเทพ-ปริมณฑล

5.1.4 การพยากรณ์จะถูกต้องและแม่นยำที่สุด เมื่ออยู่ในสภาวะปกติ ปราศจากปัจจัยอื่นรบกวน เช่น สงคราม , พายุ , น้ำท่วม , แผ่นดินไหว , สิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยเพิ่มปริมาณการผลิตใหม่ๆ เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ควรมีการให้มีการอบรมในเรื่องของการเกษตรและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะได้เพิ่มมูลค่าผลผลิตให้สูงขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภคได้ เนื่องจากผลผลิตที่เป็นวัตถุดิบมีมากเกินไปความต้องการของประชาชนในพื้นที่

5.2.2 ควรเตรียมแผนการและงบประมาณเพื่อการขยายเส้นทางทางการจราจรที่มีคุณภาพและมีความสำคัญต่อการขนส่งสินค้าทางการเกษตรของกลุ่มสี่แยกอิน โดจีน เพื่อความคล่องตัวต่อการขนส่งสินค้าตามที่วิเคราะห์ไว้

5.2.3 ควรมีการกำหนดพื้นที่การเพาะปลูกให้แน่นอน เพื่อที่จะสามารถกำหนดปริมาณการเพาะปลูกต่างๆได้ เพื่อให้เพียงพอกับปริมาณความต้องการ และสอดคล้องกับการขนส่ง

5.2.4 ควรมีการพัฒนาพันธุ์พืช และจดทะเบียนกำหนดโควตาและส่งเสริมการปลูกพืชแต่ละชนิดเพื่อรักษาระดับราคา